

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla hozzátartozó által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a korábban dr. Székely László ügyvéd, majd a Dr. Dibácsi Zsuzsanna Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Dibácsi Zsuzsanna ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) I. rendű és a dr. Király Edit ügyvéd által képviselt II. rendű alperes neve II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. február 27. napján kelt 6.P.27.923/2002/57. számú közbenső ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 58. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az 1974-ben született felperes az alperesi kórházban - az 1997. május 22-én szakszerűen elvégzett császármetszést követően fellépett szepszis késedelmes felismerése miatt - életveszélyes állapotba került. Több műtéti beavatkozás és gyógyszeres kezelés eredményeként felépült, a munkaképességét azonban teljes mértékben nem nyerte vissza. Az alperessel szemben érvényesített vagyoni és nem vagyoni kártérítési igényét - a fenntartott keresete szerint - arra alapította, hogy az alperes nem tartotta be a higiénias előírásokat; a császármetszést végző team egyik orvostagjának torokváladékából ugyanazt a baktériumot mutatták ki, mint ami az ő sebváladékából is kitenyészett, a császármetszés után jelentkezett tüneteinek kiváltó okát 1997. május 23-a és 27-e között nem vizsgálták ki, csak 18 nap eltelte után vették igénybe infektológus szakember közreműködését. A császármetszés kivételével nem kértek tőle műtéti hozzájáruló nyilatkozatot, rosszul helyezték el a tüdejébe vezetett csövet, a befecskendezett Betadinnal veszélyeztették az életét, az alperes nem megfelelően gondos ápolása miatt felfekvései keletkeztek.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítélettel megállapította, hogy az alperest az 1997-ben végzett kórházi kezelésével kapcsolatban a felperesnél keletkezett egészségügyi károsodás miatt kártérítési felelősség terheli. A közbenső ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte mulasztásnak a műtéti hozzájáruló nyilatkozatok

hiányát az életmentő beavatkozások szükségessége miatt. A drain behelyezésével és a Betadin használatával kapcsolatosan kifogásolt alperesi eljárás vonatkozásában sem fogadta el megalapozottnak a kereseti állításokat, az alperes fájdalomcsillapítással kapcsolatosan követett eljárását és a felfekvések kialakulását sem tekintette a felperes egészségi állapotát befolyásoló mulasztásnak. Azt, hogy a felperes gyógykezelése során az alperes nem a káresemény idején hatályos 1972. évi II. törvény (Eütv.) 43. § (2) bekezdésében előírt gondossággal járt el, az elsőfokú bíróság - a beszerzett igazságügyi szakértői vélemények értékelésének eredményeként - dr. ... igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján azért állapította meg, mert a felperesnél a császármetszés után fellépett tünetek alapján az alperes nem figyelt fel a szepszis kialakulásának a veszélyére. Ezért nem tulajdonított jelentőséget az ÁNTSZ vizsgálat feltételezésen alapuló megállapításának, miszerint a felperes fertőződése endogén eredetű lehetett.

Az alperes a fellebbezésében a közbenső ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy az ETT IB szakvéleménye alapján nem lehet a terhére értékelhető mulasztást megállapítani. Kifogásolta, hogy a döntését az elsőfokú bíróság dr. ... szakvéleményére alapította anélkül, hogy feloldotta volna az igazságügyi orvosszakértői vélemények ellentmondásait; nem vizsgálta, hogy a káresemény időpontjában: 1997-ben a szeptikus helyzet megelőzése érdekében milyen volt a klinikai szemlélet és gyakorlat. Álláspontja szerint az eljárásának a megfelelőségét igazolja az, hogy az 50%-os halálozási aránnyal járó szepsziszből kigyógyította a felperest különböző szakemberek bevonásával. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság jogköre nem terjed ki az ÁNTSZ kompetenciájába tartozó szakkérdésekre. Sérelmezte, hogy indítványa ellenére nem történt meg a kórház ápolási igazgatójának, valamint a torokvádéka miatt érintett orvosnak a tanúkénti meghallgatása. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt sem, hogy az érintett orvos viselt-e maszkot a felperesen végzett császármetszés műtétnél történt közreműködésekor. Hangsúlyozta, hogy az endogén eredetű fertőzés kizárja az alperes felelősségének megállapíthatóságát, abban az esetben pedig, ha a fertőzés esetleges exogén eredete felmerülhet, biztosítani kell az alperes számára a kimentés lehetőségét, ezért az ennek érdekében az elsőfokú eljárás során felajánlott tanúbizonyítás fogantatosítása nem mellőzhető.

A felperes a közbenső ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a torokvádéből kitenyészett baktérium miatt érintett orvos tanúkénti meghallgatását az elsőfokú bíróság azért nem fogantatosíthatta, mert nevezett tanú többszöri idézése ellenére nem jelent meg a tárgyaláson. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségét megalapozottan állapította meg dr. ... igazságügyi szakértőnek az ETT IB véleményével alátámasztott megállapításai alapján.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta. A helyesen megállapított tényállást a rendelkezésre álló peradatok alátámasztják,

ezért azt ítélezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályi rendelkezések alapján okszerűen levont jogi következtetésekkel is.

Az Eütv. 43. § (2) bekezdése szerint az orvosnak a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel meg kell tennie mindazokat az intézkedéseket, amelyek a betegségek megelőzéséhez, a beteg életének megmentéséhez, gyógyulásához, munkaképességének helyreállításához szükségesek.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles ezt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes az alperesi kórházban történt kezelése során fellépett szepszis miatt bizonyított egészségkárosodást szenvedett. A kártérítő felelősség alól (Ptk. 339. §, Ptk. 348. § (1) bekezdés, Ptk. 355. §) az alperes annak bizonyításával mentesülhet, hogy a felperes gyógykezelése során az Eütv. 43. § (2) bekezdésében előírt elvárható gondossággal járt el.

A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 177. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a perben jelentős tény, vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni; több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni.

A bíróság szabad mérlegelési joga - mint minden más bizonyítékra - a szakvéleményre is kiterjed. A szakvélemény következtetéseit nem köteles elfogadni, és a bizonyítékoknak a maguk összességében történő értékelésekor nincs elzárva a szakvélemény kontroll szakvélemény beszerzése nélküli elfogadásától, vagy annak mellőzésétől. Ezt azonban csak a perben feltárt tényekre alapozottan teheti meg.

Az elsőfokú bíróság a közbenső ítélet indokolásában kellően alátámasztotta azt, hogy a rendelkezésre álló igazságügyi szakértői vélemények közül miért dr. ... aggálytalannak tartott szakvéleményét fogadta el. Nevezett igazságügyi orvosszakértő megállapításainak szakmai megfelelőségét az ETT IB véleménye tényszerűen nem cáfolta meg, az ETT IB szakvéleményének azon észrevétele, mely szerint dr. ... elméletileg helyes megállapításai számos esetben nélkülözik a klinikai szemléletet, a tényszerű megállapítások nélkül dr. ... igazságügyi orvosszakértő szakmai megállapításait nem gyengítik. Az alperes fellebbezési

érvelését érintően a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes kártérítő felelősségét a császármetszés után fellépett, a szepszis kialakulásának veszélyét rejtő tünetek kiváltó okának kellő időben történő kivizsgálásának elmaradása miatt állapította meg, dr. ... igazságügyi szakértőnek - a peradatokkal alátámasztott - aggálytalan szakvéleménye alapján, ezért annak, hogy a torokvádleka miatt érintett orvos tanúkénti meghallgatására nem került sor, nincs külön értékelhető jelentősége. Az alperes a fellebbezési eljárásban nem hivatkozott olyan körülményre, amelyet az elsőfokú bíróság a döntésének meghozatalánál nem értékelt kellő súllyal.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az alperesnek az elsőfokú eljárás során szerzett igazságügyi szakértői vélemények bírósági értékelését kifogásoló fellebbezési érvelését. Dr. ... aggálytalan szakvéleményére figyelemmel a további bizonyításra vonatkozó alperesi indítványt elvetette, és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Budapest, 2007. október 5.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró